

mis wägga õnnistud on; kus winapuud harritakse, nenda kuida mitmes Kaukásia maakondades; kus sidi, riisid ja kõik sugust penema ja õrnema wiljapuu süggud siggiwad. Siit põhja pole miines, tüllakse

2. Astrakáni-maale, se olli ennemuiste Kasani ja Orenburgi maaga Tatra kunningate üpris wäggew wald ja perris-riik; agga on nemmad kõik kolm, jo mõnni sadda aastat, Wenne-riigi walitseja perrised. Temma järrele on Saratowi kubbernemang; ja on seal mitmed linnad, nenda kui: Zaritsin, Saratow, Sarepta, ja weel mõnned tõised; agga kõige surem, uhkem, perrekam ja rikkam neist on Astrakáni lin, mõnni pennikorem Kaspia merrest, Wolga jõesuu liggimail. Seal on palju kaubaajamist ülle merre Persia-maa rahwaga. Wolga jõggi aitab kaubaajamist wägga, et ta Iweri kubbernemangust hakkab tulles, kus tedda tõiste jõggedega kaewanduste abbiga kokkolastud, et Astrakánist kauba lodjad ja parwed Peterpürri sawad minna. Se samma suur jõggi lähheb Iweri-, Jarostawi-, Nischni-Nowogrodi-, Simbirski ja Saratowi Kubbernemangust, ning ka Kasani-maast läbbi, et kõik nimmetud kõhhad, omma warrandust, mis ma annab, ülles hja álla, kõigeennamiste Peterpürri, turrule sawad wia.

Astrakáni ma on soe, ja süddasuwel wägga pallaw; rahhab mõnnes kõhhas metsa polest suur kirsust õlla, sest et neid maid seal ka, kus puu wárjugi polle náhha, muud kui sured laggedad, kus pilliro kõrgust rohtu peäl, ja mõnnikõrd mitme pennikoorma maa peält, mitte weepiiskagi polle leida, ehk wáhhe-matki munnaki-wifest sada; sesuggused maakõhhad kutsutakse steppiks. Ömmetige on ma sellegipárrast ennamiste õnnistud kül; kaswawad ugguritsad ja mellonid harrimata tule káes; ja andwad mitmed

maakõnnad rohkeste jõdawat wina: agga on Keiser Peter I. winapuud sinna Saksamaalt murretsend tua ja siggitada. Sidi ja poomwilla, ja kõikisuggust penemat puuwilja annab ma rohkeste, ja Wolga jõggi ja Kaspia merri wägga palju kállimat suggu kalla; ning tulles seal ka must kallamarri, mis talwisel ajal meie maale tuakse, ja kawjariks nimmetakse. Lambaid ja lambakarje on seal õtsata, ja siggitakse sinna praego sure hõlega, Spanja-maa lamba suggu, et se kõigepenemat willa kánnab, kennest kõige parremat kallewit tehakse.

Ellab seal maal mitme kele rahwast, Kálmukid, kes telkides ellawad, ja omma õtsata karjadega móda maad eddesi ja taggasi káiwad, kus rohhomaid teadwad ollewad, ja kaswatawad Kammelid, hobbosid ja tõuraid; agga kõigeennamiste lambaid. Nende karjades ka sedda lámmost palju náhha, mis raswasawaks kutsuwad. Se on ni suur, kui tuggew poletõise aastane wasikas; temmal ei olle willa, muud kui agga karmi kárwa seljas, kennest woi lõkki wannutawad, mis saddulseppe rankidesse náme pannewad. Selle ellaja sabba on immelik; se ripub tagga, kui üks kahhe ehk kolme leiskane kot, mis aina selge rasw on, ja mõnnikõrd nenda raskeks saab, et ellajas tedda ei jõua árrakanda. Kui sedda on, siis wõtwad pissikesed kahhe rattaga karrikad; pannewad sabba peäle, ja káib siis lámmas, karrikas tagga ja sabba peäl. Et sedda seltsi lámmost siin, ja weel majalgi Wenne-maa süddames palju on, seal se siis tulles, et Peterpürri lin ülle merre ni palju raswa ja küinlaid jõwab wõderale maile sata, ning, et mele euneste rigis ilmasi küinalte polest pudust polle.

Tulles weel Kálmukitest sedda ütelda, et nemmad ni hásti márra, kui ka kammeli pimast wina